

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**Sprawa AT.40436 – Pomocniczy sprzęt sportowy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2019/C 216/04)

1. W projekcie decyzji skierowanej do spółek Nike European Operations Netherlands B.V. („NEON”), Nike Barcelona Merchandising, S.L. (znanej wcześniej jako Futbol Club Barcelona Merchandising, S.L.) („FCBM”), North West Merchandising Limited (znanej wcześniej jako Manchester United Merchandising Limited) („MUML”), F.C. Internazionale Merchandising S.r.l. („FCIM”), French Football Merchandising SASU („FFM”) oraz Nike, Inc. stwierdza się, że przedsiębiorstwo Nike ⁽²⁾ naruszyło art. 101 ust. 1 TFUE oraz art. 53 Porozumienia EOG poprzez wdrożenie i wykonywanie szeregu umów i praktyk mających na celu ograniczenie transgranicznej sprzedaży produktów licencjonowanych zarówno w internecie, jak i poza internetem.
2. Decyzją z dnia 14 czerwca 2017 r. Komisja wszczęła postępowanie w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004 ⁽³⁾ przeciwko Nike, Inc. oraz wszystkim osobom prawnym bezpośrednio lub pośrednio kontrolowanymi przez Nike, w szczególności przeciwko NEON i FCBM. Decyzją z dnia 14 lutego 2019 r. Komisja przyjęła kolejną decyzję o wszczęciu postępowania zgodnie z tym samym artykułem przeciwko FCIM, FFM i MUML.
3. W dniu [...] Nike złożyło formalną ofertę współpracy („propozycja ugodowa”). Propozycja ugodowa zawierała:
 - uznanie przez adresatów, w sposób jasny i jednoznaczny, swojej odpowiedzialności solidarnej za naruszenie opisane w propozycji ugodowej, w tym faktów, zastrzeżeń prawnych, roli adresatów w naruszeniu oraz czasu trwania ich udziału w naruszeniu,
 - wskazanie maksymalnej grzywny, jaką adresaci przyjęliby w ramach procedury współpracy,
 - potwierdzenie, że adresaci zostali dostatecznie poinformowani o zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść Komisja, oraz że zapewniono im dostateczną możliwość przekazania swojego stanowiska Komisji,
 - potwierdzenie, że adresaci uzyskali dostateczną możliwość dostępu do dowodów potwierdzających potencjalne zastrzeżenia i wszystkich innych dokumentów znajdujących się w dokumentacji Komisji oraz że nie zamierzają oni występować z wnioskiem o dalszy dostęp do akt ani o ponowne złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym, chyba że Komisja nie odzwierciedli stanowiska ugodowego w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń oraz decyzji, oraz
 - zgodę adresatów na otrzymanie pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i ostatecznej decyzji zgodnie z art. 7 i 23 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽⁴⁾ w języku angielskim.
4. W dniu 14 lutego 2019 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, na które przedsiębiorstwo Nike udzieliło odpowiedzi, potwierdzając, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń odzwierciedla treść jego propozycji ugodowej, ponawiając swoje zobowiązanie do przestrzegania procedury współpracy zgodnie z warunkami propozycji ugodowej oraz oświadczając, że nie zamierza ubiegać się o możliwość ponownego złożenia ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym z Komisją.
5. Stwierdzone naruszenie oraz grzywna, której nałożenie przewidziano w projekcie decyzji, odpowiadają naruszeniu, do popełnienia którego Nike przyznało się, oraz grzywnie, jaką Nike przyjęło w propozycji ugodowej. Wysokość grzywny została zmniejszona o 40 %, ponieważ Nike skutecznie i terminowo współpracowało z Komisją poprzez:
 - (i) podjęcie działań mających na celu zaprzestanie naruszenia poprzez wysłanie listów wyjaśniających do wszystkich swoich licencjodawców i licencjodawców generalnych nawet przed wszczęciem formalnego postępowania i z własnej inicjatywy; oraz
 - (ii) dostarczenie dodatkowych dowodów w celu rozszerzenia sprawy poza jej pierwotny zakres.

⁽¹⁾ Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE”).

⁽²⁾ Przedsiębiorstwo, w którego skład wchodzi Nike, Inc. oraz jego spółki zależne, które są zaangażowane w licencjonowanie i dystrybucję produktów licencjonowanych w EOG, zwane jest w kontekście niniejszej sprawy „Nike”.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18), ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1348 z dnia 3 sierpnia 2015 r. (Dz.U. L 208 z 5.8.2015, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

6. Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadalem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, w stosunku do których Nike miało możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.
7. Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, dnia 21 marca 2019 r.

Wouter WILS
